புலிகளின் குரல்

ராஜீவ் காந்தி மரணம்;

ஏன் இந்தக் குற்றச்சாட்டு?

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் திரு. ராஜீவ்காந்தி மரணமாகக் காரணமான குண்டுவெடிப்புடன் புலிகள் இயக்கத்தைத் தொடர்புபடுத்தி இந்தியாவிலிருந்து பலகுரல்கள் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தியப் பிரதமர் திரு. சந்திரசேகரும் ராஜீவ்காந்தியின் இறப்புக்கு விடுதலைப்புலிகள்தான் காரணம் என்று கூறியுள்ளார்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை இலண்டனில் வைத்தும், யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்தும் நாம மறுத்துள்ளோம்.

ஆதாரங்களையோ சாட்சிகளையோ எடுத்துக்காட்டாமல் எழுந்தமனமாக குற்றச்சாட்டுக்களை அள்ளிவீசுவது பண்பற்ற, பொறுப்பில்லாத செயல் என்பதில் எவரும் கருத்துவேறுபாடு காட்டமாட்டார்கள்.

இந்திய சரித்திரத்தில் - அதன் தலைவர்கள் முக்கிய பிரமுகர்கள் - பலர் ஏற்கனவே கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களது கொலைக்குக் காரணம் இந்திய மண்ணில் நடந்த அரசியல் பிரச்சனைகள்தான்.

இந்தியா-பல தேசிய இனமக்களை தன்னகத்தே கொண்ட - ஒருபெரிய நாடு. இது சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து இனப்பிரச்சனைகளையும், உரிமைப்போராட்டங்களையும் அடுத்தடுத்து சந்தித்து வந்துள்ளது. இதன் விளைவாக இந்திய ஆட்சிப்பீடத்திற்கு எதிராக பல அமைப்புகள் ஆயுதமேந்திப் போராடத் தொடங்கின- மணிப்பூர், சிக்கிம், நாகலாந்து, ஆந்திரா, ஆசாம், பஞ்சாப், காஸ்மீர் என இந்தப் பட்டியல் நீண்டுசெல்கின்றது இந்த மக்களெழுச்சியை அடக்குவதற்கு அவ்வப்போது இருந்த இந்திய ஆளும்வர்க்கம் கடுமையான இராணுவ நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தது இதனால் எண்ணற்ற அப்பாவி மக்கள் அழிக்கப்பட்டதுடன். ஏராளமான கிளர்ச்சிவாதிகளும் கொல்லப்பட்டிருந்தார்கள்

முன்னாள் இந்தியப்பிரதமர் இந்திராகாந்தி கொல்லப்பட்டதும் இவ்விதமானதொரு நடவடிக்கையின் எதிர் விளைவே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

அதேபோன்று ராஜீவ்காந்தி இந்தியப் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் ஆசாம், பஞ்சாப் காஸ்மீர் போன்ற பல உரிமைப்போராட்டங்களை இரத்தவெள்ளத்தில் அமிழ்த்த முயன்றார்

தனது நாட்டின் கௌரத்திற்குரிய குடிமக்களையே ஈவிரக்கமின்றி ராஜீவின் படைகள் வெட்டுக்கொன்றனர் இந்தியப் பெண்களையே இந்தியச் சிப்பாய்கள் பாலியல்வன்முறைக்குட்படுத்தி கோரத்தனம் புரிந்தனர்.

இந்தப் படுபாதகச் செயல்களுக்காக ராஜீவ்காந்தியைக் கொல்வதற்கு பல தடவைகள் முயற்சிகள் நடந்ததுஎன்பது உலகறிந்தஉண்மை. இந்த முயற்சிகளுடன் புலிகளை எவரும சம்பந்தப்படுத்தவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது

ராஜீவ்காந்தி கொல்லப்பட்ட பின்னர் பஞ்சாப் - காஸ்மீர் தீவிரவாத இயக்கங்கள் வெளியிட்ட அறிக்கையில் ''ராஜீவ் கொலை செய்யப்பட வேண்டியவரே'' எனப் பகிரங்கமாகத் தமது கருததை தெரிவித்தும் இருந்தன.

இது ஒரு புறமிருக்க இந்துசமுத்திரப் பிராந்தியத்தை யார் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பது என்பது தொடர்பாக பிராந்திய உலக வல்லரசுகளின் குழிபறிப்புக்களும் மறைமுகமாக இங்கே நடைபெறுகின்றன.

இவ்விதமாக உள்ளும் - புறமும் ராஜீவின் மரணத்துக்கு பலமான காரணிகள் இருக்க - இந்தக்குண்டு வெடிப்புக்கும் எமக்கும் சம்பந்தமில்லை என அறிவித்த பின்பும் புலிகள்மீது குற்றத்தைச் சுமத்த அவர்களைத் தூண்டும் காரணிகள் என்ன?

இதற்குரிய பதிலை இந்திராகாங்கிரஸ் கட்சி உட்பட, இந்திய ஆளும் வர்க்கமும் அறிந்தே வைத்திருக்கின்றது. ஆனால் அதைப் பகிரங்கமாகச் சொன்னால் ராஜீவ்காந்தியின் உண்மைத் தோற்றம் அம்பலமாகிவிடும் என அஞ்சுகிறார்கள் போலும்.

தமிழீழத்தின் மீது இந்தியப்படைகளை ஏவிவிட்டதும் பல்லாயிரக் கணக்கான தமிழீழமக்களைக் கொன்றொழிக்கக் காரணமானதும்,

கனிந்து வந்த விடுதலைப் போராட்டத்தையும் தமிழ்த் தேசியத்தின் தலைமைச் சக்திகளையும் அழிக்க முயன்றதும்.

மொத்தத்தில் தமிழின அழிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதும் தான் சந்தேகம் ஏற்பட முக்கிய காரணங்களாகும்

உறுதிமிக்கதும், யாருக்கும் அடிபணியாததொரு தலைவனால் வழிநடாத்தப்பட்டு சொந்த இரத்தத்தால் உறுதிபெற்று வளர்ந்த தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தை தனது அரசின் வல்லாதிக்க நலனுக்குப் பயன்படுத்தமுடியாது என்பதைக் கண்டுணர்ந்த ராஜீவின் அரசு தமிழீழவிடுதலைப்போராட்டத்தை நசுக்க முயன்றது.

எமது வரலாற்று எதிரியானசிங்கள ஆளும் வர்க்கத்துடன் கைகோர்த்தபடி இந்திய, இலங்கை ஒப்பந்தம் என்ற விலங்கை தமிழீழத்தின்மீது வீசிஎறிந்தது.

அந்த ஒப்பந்தத்தில் எழுதப்பட்டிருக்காத ஒரு முக்கிய பகுதியாகிய ''புலிகள் அழிப்பு'' வேலையை கனகச்சிதமாக ஆரம்பித்து தமிழ்த்தேசியத்துக்கு துரோகமிளைத்தது.

'புலிகளிடம் ஆயுதக் களைவு'' என்ற போர்வையில தமிழீழ மக்கள் மீதும் அதன் பாதுகாவலர்கள் மீதும் ராஜீவின் அரசு போர் தொடுத்தது.

இந்தியா! நீயுமா? என தமிழீழ மக்கள் வாய்பிளந்து அதிர்ச்சியுடன் அண்ணாந்து பார்த்துநிற்க அவர்கள் ராஜீவின் படைகளினால் கொன்று குவிக்கப்பட்டார்கள். திறந்தவிழி மூடாமலேயே அவர்கள் இறந்துபட்டார்கள்.

சிங்களப்படைகளினால் அணுகமுடியாத எமது மக்களின் இருப்பிடங்களை, சொத்துக்களை இந்தியப் படைகள் எரித்துச் சிதைத்தன. ஆதரவற்றிருந்த எமது மக்கள்மீது அருவருக்கத்தக்க விதத்திலும் மிருகத்தனமாகவும் இனப்படுகொலை கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டது.

இந்த இனக்கொலையை நிறுத்தி எமது மக்கள் இறந்துபடுவதைத் தடுக்கும்படி அன்றைய பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியிடம் பலதடவைகள் எமது இயக்கமும், எமதுமக்களும் வேண்டுகோள் விடுத்தபோதும் அது எள்ளி நகையாடப்பட்டது. இறுமாப்புடன் பதில் வழங்கப்பட்ட நிலையில் தமிழின அழிப்புக்கு ராஜீவ்காந்தி அனுமதி வழங்கினார்.

வீரத்தையும் தியாகத்தையும் உறுதியையும் அணிகலன்களாகக் கொண்டு தன்னந்தனியனாக நின்று பெரும்பலத்துடன் இருந்த இந்தியப் படையுடன் மோதி எம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளத்தொடங்கினோம்.

எமது மக்களின் இதயத்திற்குள் இருந்தபடியே படிப்படியாக ஆக்கிரமிப்பாளர்களைத் தாக்கத்தொடங்கினோம்.

எங்களினதும் எங்களது மக்களினதும் உறுதியினால் இந்திய அதிகாரவர்க்கத்தினது இராணுவ மமதைக்கு பலத்த அடியொன்று கொடுத்தோம்.

புலிகளை அடக்கியாளலாம் என்ற அவர்களது நம்பிக்கையை ஆட்டங்காணச் செய்தோம்.

ஈற்றில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் தமிழீழ மண்ணிலிருந்து அகன்றனர்.

போர்வெறியுடன் இந்தியப்படைகள் தமிழீழத்தைக் கடித்துக்குதறி 28 மாதங்களிலும் அதாவது 895 நாட்களிலும்.

★ நாளொன்றுக்கு 8 தமிழர்கள் என்ற விகிதத்தில் 7000 தமிழீழப் பிரசைகள் ராஜீவின் படையால் கொன்றொழிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

☆ நாளொன்றுக்கு 56 வீடுகள் என்ற விகிதத்தில் 50. 000 தமிழீழ மக்களின் குடியிருப்புகள் அழித்தொழிக்கப்பட்டுள்ளன.

★ பல்லாயிரம் குழந்தைகள் அனாதைகள் ஆக்கப்பட்டு அன்புக்காக ஏங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

✶ பலநூற்றுக்கணக்கான தமிழீழப்பெண்கள் ரஜீவின் படைகளினால் பாலியில் வன்முறைக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

★ பலநூற்றுக்கணக்கில் ஆண்களும், பெண்களும் குழந்தைகளும் அங்கவீனர்களாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

★ பொம்மை அரசொன்றை நிறுவமுயன்று அதற்குப் பலிக்கடாக்களாக்கியதன் மூலம் பலநூற்றுக்கணக்கான தமிழீழ இளைஞர்களின் வாழ்க்கையைச் சிதைக்கக் காரணமாகியுள்ளனர்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் எமது விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் இரத்தக்களரி நிறைந்ததும், துரோகம் நிறைந்ததுமான அத்தியாயம் இந்திய அரசின் நேரடித் தலையீட்டால் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இதற்கெல்லாம் காரணம் இந்திய முதலாளித்துவ அரசினதும் அதன் ஆளும் வர்க்கத்தினதும் ஏகபிரதிநிதியாக அப்போதிருந்த ராஜீவ் காந்திதான்.

இவ்விதமாக தமிழீழமக்களை இனப்படுகொலைக்குள்ளாக்கி அவர்களது தேசிய எழுச்சியைக் கருவறுக்க முயன்றதற்காக புலிகளினால் ராஜீவ்காந்தி கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகித்தே இந்தக் குற்றச்சாட்டை சுமத்தியுள்ளனர். ஆனால் இந்தப் பின்னணியை பகிரங்கபபடுத்தி தமது ஊகத்திற்கான காரணத்தைக் கற்பிக்க இந்திய ஆளும்வர்க்கமும், பத்திரிகை உலகமும் தயங்குகின்றன.

இதேவேளை புலிகள்மீதான இக் குற்றச்சாட்டுக்கு பலமான அரசியல் காரணிகளும் இருக்கின்றது.

ராஜீவ் — ஜே ஆர் ஒப்பந்தம் செயலிழந்ததும் இந்திய இராணுவத் தலையீடு தோல்வி கண்டதும தனது வல்லாதிக்கக் கொள்கைக்கு சாவுமணி அடிக்கப்பட்டதைப்போல இந்திய ஆளும்வர்க்கம் உணர்ந்தது.

இதனால் புலிகள்மீது வெறுப்பும் சினமும் அடைந்தது.

அதேசமயம் தமிழீழ - இந்திய போரில் புலிகள் அடைந்த வெற்றியினால் அடக்கப்பட்ட தேசிய இனங்கள் மதியில் குறிப்பாக தென்னாசியப் பிராந்தியத்தில் புலிகள் இயக்கமும், அதன் தலைவர் பிரபாகரனும் மதிப்பிற்கும், பின்பற்றுதலுக்கும் உரிய மாபெரும் சக்தியாக உருவாகி வருகின்றார்கள்.

இந்தியாவில் உரிமைப்போராட்டங்களை நடாத்திவரும் தேசிய இனங்கள் மத்தியில் இதுவரைகாலமும் இருந்துவந்த சிந்தனையிலும், மனோநிலையிலும் புலிகளின் வெற்றி பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அதாவது, இந்தியப்படை மாபெரும் படை என்றும அதனுடன் மோதி வெற்றிகாண்பது சாததியமற்றது என்றிருந்த அவநம்பிக்கையும் அச்சமும் புலிகளின் வெற்றியால் இல்லாமல் போயிற்று. இந்த உணர்வுகள் எதிர்காலத்தில் இந்தியாவின் ஒற்றையாட்சி அரசியல் அமைப்புக்கு வேட்டு வைத்துவிடும் என்று இந்திய ஆளும்வர்க்கம் அஞ்சுகின்றது. எனவேதான் அடக்கப்பட்ட தேசிய இனங்களுக்கு விடிவெள்ளியாகப் புலிகள் இயக்கம் மாறுவதை தடுக்கும்நோக்குடன் புலிகள் இயக்கத்திற்கெதிராக பொய்ப் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டு அதன்மீது சேற்றைவாரி வீசியது

புலிகளை ஒரு இந்திய விரோத சக்தியாக காட்டி இந்திய மக்கள் மத்தியில் புலிகள் இயக்கத்திற்கு அவப்பெயரை ஏற்படுத்த முனைந்து வந்திருக்கின்றது.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் ராஜீவ் காந்தியும் கொல்லப்பட்டிருந்தார் எனவே இந்தக் கொலைக்குரிய பொறுப்பை புலிகள் மீது சுமத்துவதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

அதேசமயம், ராஜீவின் சாவுக்குச் சில வாரங்கள் முன்னர் எமது இயக்கத்தின் பிரதிநிதி ஒருவர் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைபற்றி ராஜீவுடன் கலந்து பேசியிருக்கின்றார்.

இந்தச் செய்தியை இந்தியாவில் இருந்துவரும் ''இந்து'' பத்திரிகையும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பிரசுரித்தது.

இந்தச் சந்திப்பு உண்மையானதுதான். ஆனால் ராஜீவ் இறந்த பின்னர் இந்தச் சந்திப்பை இ. காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் (பிரணப்முகர்ஜி, வாழப்பாடிராமமூர்த்தி) மறுத்துள்ளனர்.

இது எம்மைக் குற்றஞ்சாட்டுபவர்களின் நேர்மையின்மையையும், கபட சிந்தனையையும் துலாம்பரமாகக் காட்டுகின்றது.